

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/41/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123472353
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123472353.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlocha a sudkýň JUDr. Renáty Deákovéj a JUDr. Danice Kočíčkovej ako členiek senátu, v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX. XXXX XXXX, trvale bytom C. D. XX/XX, E., zast. JUDr. Stanislavom Rešutíkom, advokátom so sídlom M.R.Štefánika 29/36, Brezno, o potvrdenie vydržania, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č.k. 5Vyd/1/2023-113 zo dňa 26. februára 2024, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Navrhovateľ nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko Brezno (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č.k. 5Vyd/1/2023-113 zo dňa 26. februára 2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) návrh zamietol (prvá výroková veta) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal potvrdenia vydržania vlastníckeho práva v súlade s § 359a a nasl. zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“) k nehnuteľnostiam špecifikovaným v návrhu, a to po otcovi B. B., po strýkovi otca B. B.; po otcovi otca F. B.; po matke otca D. B.; po prastarom otcovi A. B.; po prastarej matke G. B. a jej manželovi H. B.; po praprastarej matke B. B.; po matke D. B.; po starom otcovi A. E.; po B. E., po A. H. a po B. I.. Návrh odôvodnil tým, že podľa vyhlásenia jeho matky D. B., J. E. zo dňa 23.5.2016 jej aj manželove nehnuteľnosti previedli na navrhovateľa; ku spísaniu riadneho právneho úkonu a jeho registrácii nedošlo. Malo ísť o nehnuteľnosti nadobudnuté po právnych predchodcoch D. B. a jej manžela B. B.. Navrhovateľ tvrdil, že o predmetné nehnuteľnosti sa vždy starali, udržiavali ich a výlučne užívali len právni predchodcovia navrhovateľa a navrhovateľ sám; iné osoby sa o vydržiavané nehnuteľnosti nezaujímali a neužívali ich. Z uvedeného navrhovateľ vyvodil, že je dobromyseľný v tom, že mu nehnuteľnosti patria; minimálne od roku 1989 je dobromyseľný v tom, že mu nehnuteľnosti patria, resp. patria jeho právnym predchodcom. Navrhol, aby súd vydal vyzývacie uznesenie a pokračoval v konaní tak, že potvrdí vydržanie vlastníckeho práva k vydržiavaným nehnuteľnostiam ku dňu 1.1.1999.

1.2 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 359a a nasl. C.m.p. a ustanovenia § 130 ods.1, § 132 ods.1 a § 134 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“); oboznámil sa s navrhovateľom predloženými listinami, prehlásením D. B. zo dňa 23.5.2016, prehláseniami D. G. a A. K.; a listami vlastníctva vo vzťahu k pozemkom, ktorých vydržania sa navrhovateľ domáhal.

1.3 Okresný súd poukázal na predpoklady vydržania v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Ustálil, že navrhovateľ v prípade návrhu podľa ustanovenia § 359d C.s.p. musí preukázať, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním; v návrhu je potrebné vierohodným spôsobom opísať splnenie hmotnoprávných predpokladov vydržania, a teda oprávnenosť držby, nepretržitosť držby počas zákonom ustanovenej dĺžky trvania, oprávnenosť subjektu a spôsobilý predmet vydržania. Zdôraznil potrebu dobromyseľnosti držiteľa, že mu vec patrí.

1.4 Posudzujúc podaný návrh okresný súd vychádzal z tvrdenia navrhovateľa, že jeho právny vzťah k nehnuteľnostiam bol založený na ústnom darovaní. K uvedenému však zdôraznil, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal spoluvlastníctvo na vydržovaných nehnuteľnostiach; v návrhu označil len katastrálne územie, čísla listov vlastníctva a poradové čísla, pod ktorými sú ako spoluvlastníci označené osoby, ktoré majú byť jeho právni predchodcovia; navrhovateľ však nedoložil žiadny doklad, ktorý by príbuzenský vzťah potvrdzoval. Pri jednotlivých navrhovateľom označených osobách sú ako tituly nadobudnutia uvedené rôzne zápisy z rokov 1888 až 1950.

1.5 K jednotlivým skutkovým okolnostiam okresný súd uviedol, že pokiaľ ide o B. B., ako osoby zapísanej na listoch vlastníctva, nie je možné ustáliť, že táto osoba je otcom navrhovateľa. Na listoch vlastníctva je uvedené iba meno a priezvisko osoby bez bližšej špecifikácie; nie je tak preukázané, že B. B. vedený ako spoluvlastník na predložených listoch vlastníctva je otcom navrhovateľa. Na väčšine listov vlastníctva sú pritom uvedené tituly nadobudnutia z roku 1921, kedy otec navrhovateľa mal šesť rokov a nie je možné zo zápisu zistiť titul nadobudnutia. Navyše pri niektorých listoch vlastníctva je uvedený titul nadobudnutia z roku 1891, nemôže tak ísť o osobu otca navrhovateľa, ktorý sa narodil až v roku 1915. Niektoré z vydržovaných pozemkov sú navyše lesnými pozemkami a pri nich podľa názoru okresného súdu navrhovateľ nemôže preukázať, že na nich hospodári a užíva ich.

1.5.1 Rovnako tak aj pokiaľ ide o na liste vlastníctva (č.XXXX pre k.ú. G.) evidovaný spoluvlastnícky podiel matky navrhovateľa, tu je titulom nadobudnutia uvedené rozhodnutie L. E. o schválení J. C.XX/XXXX G. zo dňa 29.9.2008 a M. XXX/XXXX, M. XXX/XX, N. XXXX; nemožno tak súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že minimálne od roku 1989 vydržované nehnuteľnosti výlučne užíval on, resp. jeho právni predchodcovia a žiadať potvrdenie vlastníckeho práva ku dňu 1.1.1999, a to z dôvodu, že matka navrhovateľa tento spoluvlastnícky podiel nadobudla až v roku 1996; navrhovateľ nepreukázal, že matka navrhovateľa, resp. navrhovateľ sám boli oprávneným držiteľom už od roku 1989. V navrhovateľom predloženom čestnom prehlásení podpísanom matkou navrhovateľa sú uvedené iba katastrálne územia, nie sú však špecifikované pozemky, a to číslom listu vlastníctva, pozemnoknižnou vložkou, parcelnými číslami alebo miestopisným pomenovaním tak, aby bolo možné identifikovať pozemky, ktoré mali byť navrhovateľovi rodičmi darované; absentuje uvedenie dátumu, ku ktorému malo dôjsť k darovaniu. Navyše matka navrhovateľa mala prehlásenie spísať necelý mesiac pred svojou smrťou. V rámci dedičského konania dedičstvo po matke navrhovateľa nadobudol brat navrhovateľa – A. B., a to nielen huteľné veci, ale aj spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam v k.ú. G., O. M. G. D. H.. Z uvedeného okresný súd vyvodil, že ak mali rodičia navrhovateľovi darovať všetky nehnuteľnosti v k.ú. O. M. G., N., G. D. H., nie je zrejmé, prečo to neuviedol aj v dedičskom konaní, v ktorom medzi aktíva boli zaradené spoluvlastnícke podiely v týchto katastrálnych územiach.

1.5.2 Pokiaľ ide o iné osoby, od ktorých navrhovateľ vyvodzuje svoje právo k nehnuteľnostiam, u týchto osôb nebol preukázaný žiadny príbuzenský vzťah medzi navrhovateľom a týmito osobami; pri B. E., A. H. a B. I. nebol tento vzťah ani tvrdý. Ak by aj išlo o právnych predchodcov navrhovateľa, navrhovateľ nepreukázal, akým spôsobom mal on, resp. jeho rodičia nadobudnúť spoluvlastnícke podiely po týchto osobách; nepreukázal a ani netvrdil, že došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, darovacej zmluvy, zámennej zmluvy alebo iného úkonu, na základe ktorého by sa navrhovateľ mohol domnievať, že je, resp. jeho rodičia boli oprávnenými držiteľmi nehnuteľností.

1.6 S poukazom na zásadu nemo plus iuris okresný súd uzavrel, že navrhovateľ neosvedčil, že jeho právni predchodcovia sú ako spoluvlastníci zapísaní na poukazovaných listoch vlastníctva, resp. že nadobudli vlastnícke právo, prípadne kedy ho nadobudli, na základe akého právneho titulu. Navrhovateľ tak neosvedčil, že vlastnícke právo nadobudol vydržaním platným spôsobom. Neuviedol titul a ani dátum nadobudnutia vlastníckeho práva; nie je zrejmé, z akého dôvodu navrhovateľ v návrhu uviedol, že minimálne od roku 1989 je dobromyseľný v tom, že mu nehnuteľnosti patria, resp. patria jeho

právnym predchodcom. Neuviedol, kedy mu vydržacia doba uplynula a kedy tak došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním. Neosvedčil ani, ktoré konkrétne doby boli u jednotlivých osôb nepretržité.

1.7 Okresný súd uzavrel, že navrhovateľ nepreukázal existenciu titulu (čo aj domnelého), na základe ktorého by mohol nadobudnúť vlastnícke právo k vydržíavaným nehnuteľnostiam a mohol byť dobromyseľný v tom, že mu nehnuteľnosti patria; na uvedenom nič nemení tvrdenie navrhovateľa, že nehnuteľnosti dlhodobo užíval. Neprichádzala tak do úvahy možnosť vydržania nehnuteľnosti podľa ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka; navrhovateľ nepreukázal existenciu právneho titulu, z ktorého by odvodzoval svoje vlastnícke právo k vydržíavaným nehnuteľnostiam. Navrhovateľ tak neosvedčil splnenie predpokladov pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním; neboli splnené podmienky pre vydanie vyzývacieho uznesenia podľa ustanovenia § 359f ods.1 Civilného mimosporového poriadku. Z uvedeného dôvodu okresný súd postupom podľa ustanovenia § 359e ods.2 C.m.p. návrh zamietol.

1.8 Pri rozhodovaní o trovách konania okresný súd aplikoval ustanovenie § 52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak zákon neustanovuje inak; zo zákona pritom nevplynulo, že by o náhrade trov konania mal súd rozhodnúť iným spôsobom.

2. Proti prvému výroku uznesenia súdu prvej inštancie podal navrhovateľ (ďalej aj „odvolateľ“) v zákonom stanovenej lehote odvolanie; navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods.1 písm. f) a h) C.s.p. a § 62 ods.1 C.m.p., tvrdil tak, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

2.1 Navrhovateľ v podanom odvolaní poukázal na stručný obsah napadnutého rozhodnutia okresného súdu a dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie návrh zamietol (neosvedčenie splnenia predpokladov pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním a nesplnenie podmienok pre vydanie vyzývacieho uznesenia podľa § 359f ods.1 C.m.p.).

2.2 Odvolateľ v podanom odvolaní poukázal na obsah dôvodovej správy k zákonu č.68/2021 Z.z. (zákon, ktorým sa dopĺňa a mení Civilný mimosporový poriadok), citoval jej konkrétne časti k ustanoveniam o konaní o potvrdení vydržania. Zdôraznil zákonné predpoklady vydržania, ktoré musia byť splnené po celú dobu vydržania (spôsobilý subjekt vydržania; spôsobilý predmet držby; dobromyseľnosť vydržateľa; oprávnená držba po zákonom stanovenej dobe a uplynutie vydržacej doby). Konštatoval, že rozhodnutie súdu o potvrdení vydržania vlastníckeho práva je deklaratórnym a nie konštitutívnym rozhodnutím. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2011, sp.zn. 5Cdo/87/2010, v zmysle ktorého je účelom vydržania uviesť do súladu dlhodobý faktický stav so stavom právnym.

2.3 Odvolateľ mal za to, že splnenie predpokladov podľa ustanovenia § 259 ods.2 C.m.p. (pravdepodobne mal na mysli § 359d ods.2 C.m.p.), resp. ustanovenia § 134 ods.1 v spojení s § 130 Občianskeho zákonníka preukázal v potrebnom rozsahu.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 C.m.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods.1 C.s.p. uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods.1,2 C.s.p. potvrdil.

4. Podľa ustanovenia § 387 ods.1,2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal vydania uznesenia o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré identifikoval s poukazom na konkrétny list vlastníctva, katastrálne územie, parcelné číslo a výšku spoluvlastníckeho podielu.

6. Konanie o potvrdení vydržania bolo do Civilného mimosporového poriadku zavedené novelou č. 68/2021 Z.z. s účinnosťou od 1.5.2021. V zmysle dôvodovej správy je základnou úlohou tohto konania zabezpečenie efektívneho a relatívne rýchleho potvrdenia vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti; presun právomoci z notárov na príslušný súd je odôvodnený potrebou zabezpečiť nezávislé a efektívne vydanie súdneho rozhodnutia deklarujúce vzniknutý stav o vecných právach, ktoré má byť vydané v zákonom upravenom procese, aby sa tak zabezpečila najmä ochrana ústavného práva vlastníť majetok. Predpoklady vydržania vyplývajúce z ustanovenia § 134 ods.1,2 Občianskeho zákonníka nie sú konaním o potvrdení vydržania dotknuté, práve naopak, základnými predpokladmi naďalej ostáva spôsobilý predmet držby, oprávnenosť držby, trvanie držby nehnuteľnosti 10 rokov a nepretržitosť jej trvania. K oprávnenej držbe sa vyžaduje dobromyseľnosť držiteľa; ten musí byť so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec patrí po celú vydržačiu dobu. Dobromyseľnosť je potrebné hodnotiť objektívne, nestačí tak len subjektívne presvedčenie držiteľa o tom, že mu vec patrí. Rozhodujúcou je skutočnosť, či držiteľ pri normálnej opatrnosti mohol mať, nemal alebo prípadne nemohol mať pochybnosti o tom, že užíva nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Oprávnená držba sa môže zakladať aj na domnelom právnom dôvode alebo na neplatnom právnom dôvode.

6.1 Podľa úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku pozostáva konanie o potvrdení vydržania z dvoch fáz; účelom prvej fázy je zisťovanie, či navrhovateľ osvedčil splnenie predpokladov vydržania. Nevyžaduje sa ich bezpodmienečné splnenie, postačuje vyššia miera pravdepodobnosti, že predpoklady pre vydržanie boli splnené. Nakoľko ide o mimosporové konanie, uplatňuje sa vyhľadávacia zásada (na rozdiel od zásady kontradiktórnosti podľa Civilného sporového poriadku); súd tak môže vykonať šetrenia potrebné na overenie správnosti tvrdení navrhovateľa alebo ho môže vyzvať na označenie ďalších dôkazov preukazujúcich splnenie predpokladov pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Prvá fáza konania o potvrdení vydržania končí buď rozhodnutím o zamietnutí vydržania, ak súd dospeje k záveru, že nie sú splnené podmienky na vydanie vyzývacieho uznesenia, alebo vydaním vyzývacieho uznesenia; toto súd vydá v prípade, že navrhovateľ osvedčí splnenie podmienok pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním.

6.2 Vydaním vyzývacieho uznesenia začína druhá fáza konania; uvedené zabezpečuje publicitu informácie o takomto konaní a umožňuje dotknutým osobám uplatňovať zákonné prostriedky určené na ochranu ich práv a oprávnených záujmov. Vyzývacím uznesením súd vyzýva na uplatnenie námietok proti vydaniu uznesenia o potvrdení vydržania v lehote nie kratšej ako šesť mesiacov, ktorá začína plynúť odo dňa zverejnenia vyzývacieho uznesenia v Obchodnom vestníku.

7. Súd prvej inštancie návrh navrhovateľa zamietol už v prvej fáze konania, nakoľko tento neosvedčil existenciu aspoň domnelého titulu odôvodňujúceho nadobudnutie vlastníckeho práva k vydržavanej nehnuteľnosti. Pre odvolací súd z napadnutého uznesenia jasne vyplývajú dôvody, pre ktoré okresný súd návrh zamietol už vo fáze konania pred vydaním vydávacieho uznesenia; okresný súd uzavrel, že navrhovateľ neosvedčil splnenie predpokladov pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním.

7.1 K uvedenému záveru dospel súd prvej inštancie nielen na základe zistenia, že nebola preukázaná existencia nadobúdacieho titulu (ako sa mylne v podanom odvolaní domnieva navrhovateľ); k tomuto záveru viedli okresný súd zistenia, že

1/ u niektorých osôb nebol preukázaný žiadny príbuzenský vzťah k navrhovateľovi a u niektorých osôb tento vzťah nebol ani tvrdný; navrhovateľ nepreukázal, akým spôsobom mal on alebo jeho právni predchodcovia po týchto osobách nadobudnúť spoluvlastnícke podiely (absencia nadobúdacieho titulu);
2/ navrhovateľ v návrhu označil len katastrálne územia, čísla listov vlastníctva a poradové čísla, pod ktorými sú ako spoluvlastníci označené osoby, ktoré majú byť právni predchodcovia navrhovateľa bez preukázania príbuzenského vzťahu;

3/ u osoby označenej ako B. B. nie je možné ustáliť, že ide o otca navrhovateľa; tituly nadobudnutia na jednotlivých listoch vlastníctva spochybňujú nadobudnutie vlastníctva B. B. (ak ide o otca navrhovateľa) z dôvodu, že zápisy (a nadobudnutie) boli realizované v čase maloletosti osoby označenej menom a priezviskom B. B. a niektoré ešte pred jeho narodením;

4/ u D. B. je titulom nadobudnutia rozhodnutie vydané v konaní J. z roku 2008, s čím je rozporné tvrdenie navrhovateľa o užívaní nehnuteľnosti od roku 1989;

5/ čestné prehlásenie matky navrhovateľa nie je určité vo vzťahu k špecifikácii pozemkov, ktoré mali byť predmetom neperfektnej zmluvy a poukaz iba na katastrálne územie nepostačuje; čestné prehlásenie je pritom rozporné so závermi dedičského konania po matke navrhovateľa.

8. Uvedené závery súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie, odvolateľ v podanom odvolaní nespochybnil, nepokúsil sa ich spochybníť a v zásade na ne ani nereagoval; odvolacia argumentácia tak nesmeruje proti dôvodom a záverom, pre ktoré okresný súd návrh na potvrdenie vydržania odmietol už pred vydaním vyzývacieho uznesenia.

8.1 Iba všeobecná argumentácia odvolateľa spočívajúca v citácii ustanovení zákona, dôvodovej správy zákona č.68/2021 Z.z., ktorým bolo do Civilného mimosporového poriadku zavedené konanie o potvrdenie vydržania, za absencie tvrdení, v čom okresný súd pochybil a ktoré tvrdené skutočnosti nezohľadnil, nemôže mať za následok zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

8.2 Odvolanie navrhovateľa tak neobsahuje žiadne odôvodnenie smerujúce k spochybneniu napadnutého rozhodnutia; pozostáva len z konkretizácie predpokladov vydržania, citácie dôvodovej správy a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ktoré mimochodom poukazuje na funkciu vydržania v súvislosti s dobromyseľnosťou držby, avšak logicky bez toho, aby najvyšší súd zaujal stanovisko k potvrdeniu vydržania v zmysle ustanovení Civilného mimosporového poriadku). Odvolateľ v odvolacom konaní nielenže argumentačne nespochybnil závery súdu prvej inštancie, ale ani nepredložil žiadne listiny, ktorými by svoje tvrdenia preukazoval.

9. Pre konštatovanie oprávnenosti držby stačí aj domnelý právny dôvod; so zreteľom na všetky okolnosti je nevyhnutná dobromyseľnosť držiteľa, že mu určitý právny titul svedčí. Čo sa týka oprávnenosti držby, jej predpokladom je presvedčenie nadobúdateľa, že pokiaľ si určitú vec prisvojuje, nekoná tak bez právneho dôvodu. O oprávnenosti držby svedčí aj okolnosť nadobudnutia veci; je tak na držiteľovi, aby preukázal okolnosti, z ktorých svedčí oprávnený nadobúdaci titul. Subjektívny pocit držiteľa nemôže byť predpokladom vydržania, ak tento pocit nebol vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby. Oprávneným je ten držiteľ, ktorý je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patrí. Dobromyseľnosť držby zaniká okamihom oboznámenia sa držiteľa so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec patrí (viac v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 260/2008, sp.zn. 8Cdo/94/2020).

9.1 Z hľadiska dobromyseľnosti držby, ako jednej z podmienok nadobudnutia vlastníctva veci vydržaním, je právne relevantnou len skutočnosť, ktorá má objektívne znaky (hoci aj domnelého) titulu nadobudnutia vlastníctva; vlastníctvo sa nadobúda najmä kúpou, dedením, darovaním či výmenou. Domnelým titulom nadobudnutia vlastníctva môže byť skutočnosť, ktorá síce má navonok znaky riadneho nadobúdacieho titulu, ale absentuje pri nej niektorá stránka, ktorú pre nadobudnutie vlastníctva vyžaduje objektívne právo; môže ísť napríklad o dedičské rozhodnutie o nadobudnutí veci, ktorá porúčiteľovi v čase smrti nepatrila alebo kúpnu zmluvu, ktorá je z určitého dôvodu neplatná.

9.2 Samotné užívanie nehnuteľnosti k jej vydržaniu nepostačuje. Odvolateľ iba tvrdil, že spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam užíva; žiadne z navrhovateľom v konaní predložené listiny nepreukazujú existenciu čo i len domnelého (putatívneho) právneho dôvodu osvedčujúceho nadobudnutie vlastníckeho práva navrhovateľa k vydržavanej nehnuteľnosti; navrhovateľ nepredložil žiadnu písomnú zmluvu, nepreukázal tvrdený rodinný vzťah k jednotlivým osobám, ktoré sú na listoch vlastníctva zapísané ako podieloví spoluvlastníci; predložil len prehlásenie svojej matky, ktoré okresný súd správne považoval za nedostatočné; nepredložil a ani neoznačil žiaden titul nadobudnutia vlastníckeho práva, na základe ktorého by jeho rodičia nadobudli spoluvlastnícke podiely po navrhovateľom označených osobách. Navrhovateľ nepreukázal okolnosti nasvedčujúce oprávnenosti držby ním označených spoluvlastníckych podielov.

10. Na základe vyššie uvedeného nebolo možné dospieť k inému záveru než tomu, že navrhovateľ neosvedčil splnenie všetkých predpokladov vydržania. Záver súdu prvej inštancie je tak správny, preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods.1,2 C.s.p. potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 52 C.m.p. a navrhovateľovi nárok na ich náhradu nepriznal.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods.2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).